

Βούρδουλας

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
2
ΙΟΥΛΙΟΥ
1933

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 1

ΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΩΥΣΕΑ ΝΕΟΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Πάνοπλοι καὶ μ' ἀέρᾳ οὔριον — Γιὰ τὴ νίκη πᾶνε τὴν ἐκλογική
τὸ ἡρωϊκὸ τραγουδῶντας θούριον — «Ἄγκαλα καβέζος βάμος παρακί»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΔΕΚΑ ΤΡΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΠΩΗ Η ΠΑΤΡΙΣ

Μοῦ εἶπαν κάποιοι: Βρὲ παιδί
μιὰ κ' εὐτυχεῖ δ τόπος
κι' ἀπόθεμα ύψισταται
μελλοντικῶν ἔλπιδων
βγάνε καὶ σὺ τὸ Βούρδουλα
βγάνε τὸν δπως, δπως,
κι' ἀς γίνη τὸ νησὶ αὐτὸ
«ντεπδ» ἐφημερίδων.

«Ν' αύξηση η παραγωγὴ»
δὲν λένε δλοι τώρα;
αλ., βόηθα καὶ τοῦ λόγου σου
τὴ δόλια τὴν πατρίδα.
Σὲ τέτοια μιὰ Ιστορική
διὰ τὸν τόπον, ὡρα
Σκέψους πᾶς εἶσαι «Ελληνας
καὶ βγάνε ἐφημερίδα!».

Κι' ἀν ἴσως καὶ δὲν ἔμεινε
κοινὸν γὰ τὴ διαβάζειν

— ως ἀμμος ἐπληθύνθησαν
τὰ φύλλα στὸ νησὶ—
ἀρκεῖ ποὺ τὶς ἰδέες σου
τὶς ὑψηλὲς δὰ ἐκφράζῃ...
καὶ εἰς τὸ κάτω τῆς γραφῆς
δὰ τὴν διαβάζῃς σύ!...

Εἶπα κι' ἐγὼ ἀπὸ μέσα μου:
— Δὲν διμιούν δτόπως.
Γιὰ τοῦτο τὸ ἐπάγγελμα
ὑπάρχει εὐδυχωρία...
Ἐξ ἀλλού εἶμαι βέβαιος
πῶς δὰ προκόψῃ δ τόπος
τὰ δώδεκα τὰ φύλλα του,
δην γίνουν δεκατρία...

Μ' αὐτὴ τὴ σκέψη ἐκδίδεται
διὰ Βούρδουλας, καὶ πάλι
καὶ νάνει ἔκκληση θερμή
καὶ ἔχει τὴν ἔλπιδα
πῶς δὰ τὸν βοηθήσουν
μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
νὰ σώση τὴν... πατρίδα!...

ΜΩΜΟΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μὲ τὴν κατάργηση τῆς δημοτικῆς στὰ λαϊκά μας σχολεῖα καὶ τὴν ἔγκαθιδρυση τῆς καθαρευούσης, θὰ κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους καὶ τὰ «ἔωλα ώά». Οἱ μαθηταὶ ἄς τὰ φυλάξουν ἐν πάσῃ περιπτώσει διότι θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ που θὰ μπορέσουν νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν κατὰ τοῦ Τουρκοβασίλη ἐν μεταφράσῃ, δηλαδὴ ως «κλούβια αύγα».

Λέγεται δτι ὁ κ. Σαγιάδης, ύφου πουργὸς τοῦ πρωθυπουργείου, δυσανασχετῶν γιὰ τὴν ματαίωσιν τοῦ πρωθυπουργικοῦ ταξιδιοῦ ἐμπήκε προχθὲς στὴν κρεββατοκάμαρα τοῦ κύρ Παναγῆ καὶ τοῦ εἶπε:

— Δὲν θὰ πᾶμε στὸ Λονδίνο :
Κι' δμως δλοι μ' ἀγωνία μᾶς
φυλάσσουν.

Καὶ δ. κ. Τσαλδάρης, χασμώμενος :

— Χάου ντού γιού ντού μίστερ Μπράουν!

— Ο. κ. Παπαναστασίου, ἄν καὶ βρίσκεται εἰς πολὺ φιλικάς σχέσεις μὲ τὸν κ. Φίλωνα, τὸν πρόεδρο τῆς φιλοβασιλικῆς ἑταίριας, ὃς τόσο τώρα τελευταῖα τὸν ἐπετέθη δρυμύτατα ἔξ' ἀφορμῆς τῶν ἀνοησιῶν ποθεὶς στὸ μνημόσυνο Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

Κι' δταν κάποιος τὸν ρώτησε, πῶς συμβιβάζεται ἡ φιλία των μὲ τὸν τράκον που τοῦ ἔδωκε, ἀπήντησε ἀπαθέστατα:

— Φίλος μὲν Φίλων, φιλτάτη δὲ Δημοκρατία...

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ
ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Είναι γνωστόν ότι τό έθιμον έχει μεγαλητέραν ισχύν από τους νόμους." Ετοι πχ. δὲν είναι δυνατόν νὰ βρεθῇ άνθρωπος που νὰ μήν πη «καλημέρα» ἀν καὶ γνωρίζει ότι ή ημέρα θὰ είναι κακή καὶ ψυχρή. 'Ομοιως δὲν μπορεῖ νὰ βρεθῇ νέα κυβέρνηση που παρουσιαζομένη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν Βουλήν ν' ἀποφύγῃ προγραμματικάς δηλώσεις διὰ τὰς ὅποιας ἄλλως τε τόσον αὐτή δσον καὶ ἔκεινοι που τὰς ἀκούουν είναι βέβαιοι ότι δὲν θὰ τηρηθοῦν.

Προβαίνοντες λοιπόν καὶ ημεῖς εἰς τὰς προγραμματικάς μας δηλώσεις ζητοῦμεν κατὰ πρώτον μίαν μικρή θεσούλα... "Ας ήσυχασουν δμως αἱ λεγεώνες τῶν πειναλέων θεσιθηρῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι δὲν εἴμεθα ἀνταγωνισταί των· ή θέσις που ζητοῦμεν είναι εἰς τὰς τάξεις τῆς δημοσιογραφικῆς οικογενείας τοῦ τόπου μας.

"Επειτα ἀπ' αὐτὴν τὴν καθησυχαστικήν δηλωσιν δηλοῦμεν ότι δὲν θὰ ἀνήκωμεν εἰς ἓνα μόνον κόμμα, ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιήσωμεν δλα τὰ κόμματα... τοῦ τυπογραφείου που θὰ μᾶς ἐκδίδει.

"Ο «Βούρδουλας» θὰ βγαίνη ἔγχρωμος διότι γνωρίζει ότι στὴν ἐποχή μας δὲν γίνεται ἐφημερίς ἀχρωμάτιστος.

"Ο καθένας θὰ διαβάζῃ τὴν γνώμην μας καθαρὰν διότι τὰ στοιχεῖα μας είναι... καινούρια.

Θὰ ύποστηρίξωμεν κάθε κυβέρνησιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς δόδοποιας προκαταβολικῶς καὶ κατ' ἀρχὴν σύμφωνοι ότι τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ρίπτωνται... στοὺς δρόμους.

"Άλλὰ καὶ τὴν κτηνοτροφίαν θὰ προστατεύσωμεν μολονότι ἡ 'Ελλάς είναι γεμάτη ἀπό κτηνη.

Κάθε θηλυκό θὰ μᾶς εὔρη προθύμους ύποστηρικτάς του, ἐπομένως καὶ ἡ Γεωργία. Μόνο τὴν Βασιλείαν δὲν θὰ ἀνέχθωμεν. Κατὰ συνέπειαν θὰ ύποστηρίξωμεν τὰς καλάς τέχνας καὶ μάλιστα τὴν ζωγραφικήν, τὴν τέχνην τῶν χωραμάτων δηλ. ὅπου, ὡς γνωστόν, διαπρέπουν τὰ θηλυκά.

Καὶ ἡ φιλολογία θὰ εὔρῃ θερμήν προστασίαν εἰς τὰς στήλας μας, δηλατούμενη μεταράπτωσην μεταράπτωσην.

"Άλλὰ καὶ τοὺς νέους δὲν θὰ ἐγκαταλείψωμεν. Διὰ τὴν διαπισταγώγησίν των μάλιστα σκεπτώμεθα νὰ ίδρυσωμεν νυκτερινὴν σχολὴν καὶ νὰ ἀναθέσωμεν τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς εἰς τὸν συμπολίτην μας κ. Φούσκαν.

Μή νομίζετε ότι, ἐπειδὴ δο «Βούρδουλας» είναι σατιρικός, θὰ πέσῃ κάτω ἀπὸ τὰ σοβαρὰ

ΜΕΓΑΛΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

Εἰς τὸν πολιτικό μας οὐρανὸν περίλαμπροι ἔφανηκαν κομῆτες: οι Γαλανόπουλοι καὶ οι Μωραΐτες

Στὸ μέλλον πονταν σκοτεινὸν δανείζουν φῶς οι ἀποσπερτέες: οι Γαλανόπουλοι καὶ οι Μωραΐτες

Ἐντυχισμένο μου νησί!! Δόξα σου οι παληομερολογίτες: οι Γαλανόπουλοι καὶ οι Μωραΐτες

— Βάνε γκαρσόν, στὰ δύο, μισή.. πληθαίναν οι ξεχωριστοὶ πολίτες: οι Γαλανόπουλοι καὶ οι Μωραΐτες

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ

'Ενω μὲ τὴ δημοτικὴ γλῶσσα ἔνας δηράμματος ποτὲ τοῦ δὲν κάνει λάθη μιλῶντας μὲ τὴ καθαρεύουσα τούναντίον τὰ λάθη γίνονται συχνά, καὶ τέτια λάθη πούνα γιὰ νὰ κάνει κανεῖς τὸ σταυρὸ του.

Παραθέτουμε μερικά ὡς δεῖγμα: Κάποιος ρωτᾷ ἔνα χωριάν του, ἀν παντρεύτηκε ὁ Κώστας, ἔνας φίλος δηλαδὴ πού ἔχει χρόνια νὰ τὸν δῆ.

— "Αγ παντρεύτηκε ὁ Κώστας: Χοῦ! Τώρα μάλιστα περνά τὸ σωλήνα τοῦ θερινοῦ!

(Ηθελε νὰ πῆ τὴ σελήνη τοῦ μέλιτος)

— "Ενας ἄλλος, δείχνοντας σ' ἔνα φίλο του πού εἶχε ἐπιστρέψη ἀπ' τὴν Αμερική τὸ νεόχιστο σπίτι του, ρώτησε πῶς τοῦ φαίνεται.

— Ο ἀμερικάνος ἀπάντησε:

— Περίφημο, σωστὸ ἀριστούρωγερ μαν.

(Ηθελε νὰ πῆ ἀριστούργημα).

— Ο δικός μας ἔδω Φωκαέας ἔχει σὰν ψωμοτύρι τὸ «πως δή πετε»

Μιά κυρία τοῦ καλοῦ κόσμου (διάβαζε τοῦ παραλή κόσμου) γυρίζοντας ἀπὸ θεατρικὴ παράσταση, συνόψισε τὰς ἐντυπώσεις τους ὡς ἔξης Όρασιο έργο, καὶ προπαντὸς γραμμένο εἰς γλώσσαν καταρρέουσαν.

(Ηθελε νὰ πῆ ρέουσαν).

Τὸ ἀρχεῖον τῆς Σουνδάδας

Σενεγαλέζος φωτογραφηθεὶς ἐν Γέρᾳ κατὰ τὴν 32 Σεπτεμβρίου 1916. Διὰ τοῦ ἀνωτέρω κλισέ ἀποδεικνύεται καταφώρως ἡ φαυλότης τοῦ Βενιζέλου ὁ ὅποιος διοργανώσας τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης διώρισε ἔμπιστόν του πρόσωπον ὡς γενικόν διοικητὴν Λέσβου!

κυβερνητικὰ φύλλα. Μιά ποὺ αὐτὰ δημοσιεύουν καθημερινῶς θριάμβους τοῦ κ. Τσαλδάρη, παρακολουθῶντας φιλοτίμως δο «Βούρδουλας» θὰ δημοσιεύῃ καὶ αὐτὸς... παραμύθια.

ΔΙΑ
ΤΟΥΣ
ΓΑΛΛΟΜΑΘΕΙΣ

Un diner sans aparat = ἔνα γεῦμα χωρὶς παρᾶ.

(Χαρούμενη ἐπιφώνησις κυρίου τρώγοντος συχνὰ εἰς τὸ τραπέζι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης)

D'où l'écho vient = Δουλικό ἔρχεται.

(Θριαμβικὴ ἐπιφώνησις τοῦ συμπολίτου ἀσφαλιστοῦ κ. Ο. Κ...)

Oh! c'est un faux col=δ! εἶναι ψεύτικος κ...

(Ἡ μετάφρασις εἶναι ἀκριβεστάτη, διότι δοφίεται εἰς ειδικὸν γαλλομαθῆ ἀρχιτέκτονα).

Ecoutez, Manola! vous perdrez trop par an = Αἴ κουτέ Μανώλα θὰ χάσης πολὺν παρᾶν.

(Ἀπὸ συνομιλία ποῦ πῆρε τ' αὐτὶ μας στὸ Μακρύ γιαλὸ μεταξὺ ἐνός υποψήφιού Δημάρχου καὶ ἐνός γαλλομαθοῦ φίλου του.

Ο Λαρούς

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΑΣ

Ρωτούσανε τὸν κύρ Στέλιο, γλῶσσα φημισμένη, τὶ ίδεα ἔχει γιὰ τὸ νέο νομάρχη, κι' ὁ κύρ Στέλιος, συνθησμένος νὰ μιλᾷ ἐν παραβολαῖς ἀπήντησε μὲ τὸ ἀκόλουθο ζαραμύθι:

Στὰ παλιὰ χρόνια εἶχαν στελεῖσθαι σ' ἔνα μέρος τῆς Τουρκίας ἔναν καινούριο βαλῆ (νομάρχη). Τότε δὲν εἶχαν βγῆ ἀκόμη τὰ βατόρια, κιό' ὁ βαλῆς πήγαινε στὴν ἔδρα του διὰ ξηρᾶς. Αρκετά ἔχω ἀπὸ τὴν πόλη ξῆγαν νὰ τὸν προϋπαντήσουν ὁ μητροπολίτης τοῦ τόπου, ὁ χαχάμης, διὰ τοῦ καθηταί καὶ πολλοὶ πρόκριτοι.

"Εφτασε ὁ βαλῆς, ἔγιναν οἱ συστάσεις, κι' δλοι μαζὶ κίνησαν γιὰ τὴν πόλη. Στὸ δρόμο, ὁ βαλῆς πήγαινε δίπλα - δίπλα μὲ τὸ χαχάμη, τὸν ἔρωτα:

— Χαχάμ ἐφένδη, ἔχεις πολὺν καιρὸ σ' αὐτὸ τὸν τόπο;

— Κάπου τριάντα, χρόνια πασᾶμου.

— Ωστε εἶδες ἀρκετοὺς βαλῆδες σ' αὐτὸ τὸ διάστημα;

— Πολλούς.

— Καὶ πῶς τοὺς ηὗρες;

— Καλούς, πασᾶ μου.

— Ολους τὸ ίδιο;

— Ολους, πασᾶ ἐφέντη.

— Μά δὲν γίνεται αὐτό. Πάντα θᾶταν ἀνάμεσά τους κάποιος πιὸ καλός. Γιά θυμήσου!

— Ο χαχάμης ἔκανε πῶς συλλογίζεται γιὰ λίγο καὶ ςτεραίπει:

— Μάλιστα, πασᾶ μου, ἔνας ἀπ' αὐτούς ήταν μάλαμα.

— Ετοι αἴ; Καὶ τί καλὸ ἔκανε στὸν τόπο;

— Νὰ σοῦ πῶ, πασᾶ μου. Ερχόταν, σὰν καλή δρα ἡ ἀφεντιά σου.

— Οταν φτάσαμε ἀκριβῶς στὸν τόπο που βρίσκεσαι τώρα, τούρθε ἀποπλήξια καὶ πέθανε...

— Ο βαλῆς δάγκωσε τὰ χείλη του καὶ δὲν ξαναρώτησε πιὰ τὸ χαχάμη.

Τὸ ύπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη συνιστώμενον «ψυχικὸν λουτρόν»

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ "ΑΓΓΡΙΟΡΔΙΚΑΣ"

Προχθὲς τὸ ἐσπέρας καὶ περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας παρέστημεν εἰς τὰς Γυμναστικὰς ἐπιδεξεις τοῦ 12ου μικτοῦ σχολείου τῆς κωμοπόλεως μας.

Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων, παρετηρήσαμεν πολλοὺς καὶ διάφοροι, ἐν οἷς καὶ δημέτερος διευθυντής.

Οι μαθηταὶ καὶ αἱ μαθηταὶ ἐπαιάνισαν λαμπρὰ δισμάτια καὶ ἐγένετο συνάμα καὶ ἐκτέλεσις τῶν δασκήσεων.

Οι μικρὸι ίδιως υἱὸι τοῦ φίλου κ. Β. ἀπεδειχθῆ κατὰ τὰς δασ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

(Παρά τού διξιότιμου κ. Καραθανάση έλάβομεν τήν κατωτέρω έπιστολήν).

Κύριε Διευθυντά.

Με χαράν επληροφορήθην τήν έκδοσιν τού Βούρδουλα, προσφιλούς δργάνου τής χωροφυλακής.

Θά προτιμούσα όμως ως τίτλον τής έφημερίδος σας τό «Κ λ ὁ μ π» τό δόπιον μεταχειρίζεται ή Αστυνομία πόλεων, τής δόπιας προσταται διξιότιμος φίλος μου κ. Ιωάννης Πολυχρονόπουλος.

Μεγάλην έχω έπιθυμίαν κ. Διευθυντά νά έλθω εις Μυτιλήνην διά νά σᾶς γνωρίσω και διόπι κοντά, άλλα δυστυχώς η Κυβέρνησις όποσπάσσα περι τού δέκα όστυφύλακας διά τήν φρούρησίν μου, δέν με αφίνει νά κάμω ούτε βήμα ξέω απ' τό κρησφύγετόν μου, διότι φοβείται — δπως πληροφορούμαι — μήπως μέ κακοποίησουν οι βενιζελικοί.

Προχθές έστειλα έπιστολήν εις τόν έν δόπιος άδελφόν μου κ. Κονδύλην, με τόν υπασπιστήν μου δικηγόρον Μποσίνην, διά νά μού έπιτρέψῃ νά κάνω μιά βόλτα εις τό Φάληρον, άλλα δυστυχώς δέν μού τό έπιτρεψε.

Μοῦ έδωκαν μόνον άδειαν έλευθερας εισόδου εις τά ύπουργεια Έσωτερικών, Στρατιωτικών και Δικαιοσύνης.

Έχω κ' ένα βαθύ παράπονο νά κάμω από τίς στήλες τού «Βούρδουλα».

Ο πρωθυπουργός κ. Τσαλδάρης, ούτε μίαν φοράν δέν με έπεσκέφθη αφ' όπου διέπραξα τήν «Ε Θ Ν Ι Κ ή ν π ρ σ ι ν τής Κηφισίας,

Αντίθετως, τακτικά έπισκεπτεται τόν κ. Ράλλην και διόπι πληροφορούμαι διαρκώς όμιλούν γιά μένα.

Πληροφορούμαι, άκομη, όπι ο κ. Ράλλης με κατακρίνει έπειδή δέν έσκόπευσα καλά.

Δέν έχει δόμας δικαιο. Έγω από τη πρώτη στιγμή είχα είπη όπι δέν είμαι συνειδισμένος νά πυροβολώ απ' τό αύτοκινητο και μάλιστα δταν τρέχει πάνω σε άσφαλτοστρωμένο δρόμο.

Κ' έπειδη ήξερα τό μειονέκτημά μου αύτό, έζήτησα νά μού δώσουν έπικουριά από έξησκημένους άστυνόμους.

Μήπως ήξευρα δόμως όπι οι άστυνόμοι που θά μού δώσουν θά ήσαν όλοτελα άτζαμήδες;

Άς είναι δόμως. «Υστερα από μερικές ήμέρες που θά με διορίσουν Διευθυντή τής Δημοσίας 'Ασφαλείας, και θά έπιχειρήσω περιοδείαν σ' άλλο τό Κράτος, θά έλθω και απ' αύτού και θά τά πούμε καλλίτερα.

Σέ χαιρετώ, με δλη τήν άστυνομική άκολουθία μου.

Καραθανάσης

τέως Λήσταρχος.

Αθήναι 29/6/33

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Μιά μικρή μικρή σκερτσόζα πλάι μ' έναν θεατή, εις τό κάθισμα κουνιέται σάν νά έχη κάτι τί.

Ξαφνικά άλλαζει θέσι και τόν βλέπει άπρεπως. — Χέρι βέβαια δέν πιάση τόπος δέν άδειάζει. Πώς :

ΔΙΑ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ

Πολιτευόμενος τού τόπου μας είδοποιει τούς έχοντας ύποθέσεις και τήν άναγκην του πρός εύτυχη έπιλυσιν αύτων, νά σπεύσουν νά τόν συναντήσουν εις ώρισμένον φαρμακείον τής πόλεως μας.

Άι ύποθέσεις — πάσης φύσεως — θά θεραπεύωνται δπως φανεται δι' άναλόγου συνταγής ή δόπια και θά έκτελείται άμεσως ύπο τού φιλοξενούντος τόν πολιτευόμενον φαρμακοποιοθ.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

'Επειδή παρά βενιζελικοῖς, ύφισταται συνήθεια νά διαστρέφεται εις δλα ή άληθεια ή Κυβέρνησις φρονεῖ δι' εἰν' άνάγκη διά νά διαφωτισθοῦν καὶ οἱ 'Ελληνες καὶ οἱ Φράγγοι άλλα οἱ «Γίγαντές» μας πρῶτα πρῶτα τῆς άποπειράς νά έκθεση άκριβῶς τά γεγονότα. Θά ήτο τής νυκτὸς περίπου ή ένδεκάτη έγω δέ διόπι τήν δύνην δὲν είχα κλείση μάτι δτε τής κρεββατοκάμαράς μου εχτύπησα τήν θύρα — δὲν θυμούμαι τόν πρῶτο μου τόν θύρα καὶ βλέπω τόν Διευθυντήν τής 'Ασφαλείας εισερχόμενον μετά συστολῆς καὶ δειλίας — έτοι πάντα μοῦ φέρεται γιατὶ είναι προπαλατό παιδί, πρέπει νά ξέρετε — Τι τρέχει ήρωά μου; τόν ρωτῶ. — 'Εκτύπησαν τόν Σατανᾶ τό δτο. — Τού Βενιζέλου; ρωτησα, άντιληφθεὶς δτι περὶ αὐτοῦ έπροσειτο, εύθυνός. — Ναί ήνδιε προθερέτε καὶ δυστυχώς έχαλασε μονάχα ένας τροχός.

'Εχει καὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς διαβόλους φαίνεται μαζὶ διότι ζῆ ήνδιε προθερέτε, τ' αμοῦτε; ζῆ! — Κύριε, τόν είπα — ή τιμή μου έτοιμη διότι, πώς συμβαίνει καὶ δέν έσκοτωθῇ; Καταλαβαίνετε τό μέγεθος τού έγκληματος. δέν είχε δπλα μεγάλου διαμετρήματος; Πάντως τό έπεισδιον είναι σοβαρόν καὶ δύναται τής έξουσίας ν' άφαιρέσῃ τό βυζὶ θλιβερόν ήνδιε, εις άκρον θλιβερόν έφ' δσον τόν έπετέθησαν καὶ ζῆ! Μέ σπρωχνετε, εις τρομεράν ταπείνωσιν.. Φέρετε χαρτί νά γράψω άνακοίνωσιν:

«Χθές τή νύκτα παρά τήν Κηφισίαν μετά μακρὰν παρά τῷ Δέλτα οίνοποσίαν διόχηγδος τόν Φιλελευθέρων έλθων σὲ κέφι κι' ένω τό αύτοκινητόν του τέτρεχε ταχέως εις τόν υπασπιστήν του τόν Μαρκάνη, γνέφει νά ωψη πυροβολισμούς τινάς τυχαίως διά νά παραχθῇ ή έντυπωσις — κάποι ντ' ζπερα — δι' δολοφονική τού έγένετο άποπειρα. Ο Μαρκάνης δόμως ύπο τήν έπηρειαν τού ποτοῦ μετά τάς πρώτας σφαῖρας έγένετο έκτος έαυτοῦ καὶ δέν δισταγμῶν πολλῶν ήρχισε άδιανθωτος πυροβολών, ούτως ώστε έντος δλίγου, έστραφη καὶ κατά τού Βενιζέλου καὶ τής συζύγου Ταχὺς δόμως καὶ συρίξων ώς κροταλίας έθεαθη διέπειρα τής 'Ασφαλείας στοις τό περίστροφόν του προβάλλων γεγναῖα έκρανγασε πρός τόν άλλόφρονα φονέα: — Παρά πόδας άρω! άλλως πυροβολῶ...»

Τόν έπιασε τρεμούλα τόν δειλὸν οργιος παγερόν τόν συνεκλόνισε κι' άναμετρήσας τάς εύθυνας τού ηύτοκτόνησε.

Ούτως έχουν τά γεγονότα δντως άντιθετα πρός δι', οι άλλοι είπωθη. Η δὲ κυβέρνησις χαίρεται ίπερβαλλόντως διότι δισταγμῶν τόν άντιπάλων τής έσωθη!

· Ο Πρόεδρος τού ύπουργικού συμβουλίου Παναγῆς Τσαλδάρης

Οι ύπουροι

Ράλλης

Σαγιάδας

· Ο άρχηγος των Έλευθεροφρόνων Μεταξᾶς

Ο Κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τά βρώμικα ο Πάγκαλος εύθυνς ώς μύρισε, τοὺς παλαιούς του έρωτες θυμήθηκε καὶ, γύρισε.

Καὶ είπε, καθὼς τάκουσε δι' ηρ Παναγῆς: — Τι περιμένεις άπο άνθρωπο τής «Αλλαγῆς»!

ΓΙΑ ΜΠΑΓΛΑΡΩΜΑ

Μιάν άληθεια άκουστε καὶ έχθροι καὶ φίλοι: μόνο τά τσιγάρα τού ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ

φέρνουνε στά χείλη γλύκα μα καὶ σρρωμα. δπως τά ήδύποτα δποιος λέγει «δχι» είναι γιά μπαγλάρωμα... καὶ δέν νιώθει τίποτα. (Αντιπρόσ. Π. Κουνουσλής καὶ Σα)

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΒΟΥΡΔΟΥΛΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Η παρακάτω ιστορία έγινε σέ κάποια έπαρχιακή πόλη που δέν βλαφτεί βέβαια ἀν δέν τήν θυμάσωμε.

Μιά παντρεμένη κυρία, είχε γνωριστεῖ μ' ένα μαδρού κύριο, πολὺ κομψό ώς τόσο καὶ πολὺ χαριτωμένο, παρ' άλη τη μαρίλα του.

Υστερα άπο λίγο καιρό, κατί έννιασε νά σαλεύη μέσα της, ή κυρία.

Τρομαγμένη πήγε στόν οίκογενειακό γιατρό, καὶ μ' άγωνία τόν ρώτησε:

— Πιστεύετε γιατρέ μου, ότι ένας μαύρος καὶ μά λευκή, μπορούν νά κάνουν μαύρο παιδί;

— Άσφαλέστατα! είπε ο γιατρός.

— Τότες τί θ' άπογίνω έγω, ἀν δένδρας μου άντικρύστη ένα τέτοιο παιδί...

Οι γιατροί καθώς έρετε έρετε έρετον πολλά τερτίπια, ο γιατρός δέ τής κυρίας ήταν έξαιρετικά τερτίπιης.

— Ακούστε με, κυρία, τής είπε.

Στόν τάδε δρόμο, ύπαρχε ένα κατάστημα που πωλεῖ ρολόγια. Μέσα στή βιτρίνα του έχει ένα νέγκρο άπο μπρούτζο, πού άπ' τό λαμό του κρέμεται ένα πολόγι ξυπνητήρι.

— Ναι τό ξέρω.

— Λοιπόν αύριο θά πάρετε τόν άνδρα σας καὶ θά κάνετε ένα περίπατο στό δρόμο έκεινο.

Έγω, κατά τήγη δήθεν θά βρεθώ μπροστά σας καὶ θά συνεχίσωμε τόν περίπατο, περνώντας απ' τή βιτρίνα αύτή.

Σείς θά κοιτάξετε τή βιτρίνα, καὶ θά κάνετε πώς βλέπετε γιά πρώτη φορά τό μπρούτζινο νέγκρο...

Θά βγάνετε τότες μιά φωνή τρόμου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΜΑΣ:
ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΦΤΕΙ ΛΟΓΟΣ ΠΕΦΤΕΙ

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Τὸ Θύμον Δρ. 2.

Κυριακὴ 2 Ιουνίου 1933

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΕΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Αξιότιμος
Ακαί δύαπη-
τικός ήμων
φίλος κ. Μπο-
δοζάκης Γκι-
ουλπαμπάσ-
γλου, ώς νά
λέγωμεν με-
ταφραστικώς
Τριανταφυλ-
λόπουλος
πρόσκλησιν ἔκαμεν ήνα εἰς οι-
κίαν του μεταβαίνοντες, δια-
σκεδάζωμεν.

Ως καθώς καιρός βροχερός
ήτο, δύμβρέλαν ἐπήραμεν.

Αγαπητικός κύριος Μποδο-
ζάκης μέγα περιποιητικός ὁν,
τουρλοῦ τουρλοῦ τατλὶ τσικα-
ρούπ ὡς νά λέγωμεν πολλῶν
τῶν ειδῶν γλυκύσματα προσφέ-
ρας, ἔως μεσονύχτιος ἐκράτησεν.

Ομως κατὰ ἀναχώρησιν ή-
μέτερος δύμβρέλλα λησμονίζον-
τες καὶ ἐπαύριον ἐνθυμίζοντες
τηλεφωνιστικῶς νά ζητήσωμεν
εἶπωμεν.

Ημέτερος κύριος Μποδο-
ζάκης, εὐγενῆς μὲν καὶ πολι-
τισμένος δὲ ὁν, εἰς οἰκίαν του
καὶ τηλεφωνον μπιλέ ἔχη.

Ἐκτυπήσαμεν λοιπὸν τηλέ-
φωνον καὶ εἴπαμεν:

Μπουρασί Γιοβανάκης φαρ-
μακευτικός.

(Ἀπάντησις ἀπὸ κύριον Μπο-
δοζάκην).

— Χόι πέκ χουσιουμὰ γκιτί,
ώς νά λέγωμεν μέγα εὐχαρί-
στησις, Νέ βάρ νέ γιόκ κύριε
Γιοβανάκη;

(Ἐρώτησις κυρίου Γιοβανάκη)

— Τζάνιμ, δύμβρέλα μας σα-
κίντ ɔραντά κάλμασίν;

(Κύριος Μποδοζάκης, μετὰ
ἔρευναν):

— Μπάκ μπακαλούμ μπού
μου ντουρ σενίν δύμπρέλα, ώς
νά λέγωμεν κύτταξε νά ίδομε
αύτή εἶνε;

(Ἀπάντησις κυρίου Γιοβανά-
κη.)

— Τζάνιμ κύριε Μποδοζάκη
σακίν εἰς ἄλλον μή λέγης παρο-
μοίως, ρεζαλέτ μπέ.

(Ἀπάντησις κυρίου Μποδο-
ζάκη.)

— Τοχάφ σεΐ, ώς νά λέγωμεν
παράξενον.

Ομπρέλα τζάνιμ μπροστά
εἰς τηλεφωνον ἔχω, πῶς δὲν
βλέπεις κύριε Γιοβανάκη;

(Ἀπάντησις κυρίου Γιοβανά-
κη.)

— Αμα ντά ἀγγούρ ἀγᾶ σιν
ἄ....

Τηλέφωνον, ούλάν, μεταδίδει
φωνήν ἀνθρώπου, ἀμά δύμπρέλ-
λα του πῶς θέλη θά μεταδώσῃ
μπέ;

Γιοβανάκης
Φαρμακευτικός ἐπιστήμων

ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ

ΤΣΑΛΔΑΡΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

— Παποῦ, μὲ τὸ γερό σου νοῦ
ποὺ τὸν ἀκόνισε ἡ πεῖρα ἐνὸς αἰῶνα,
δός μου τοῦ Κράτους τοῦ σημερινοῦ
τὴν δλοζώντανη εἰκόνα.

— Βαρύς ὁ ἄθλος καὶ σκληρὸς
ποὺ τὰ στερνά μου φαρμακώνη χρόνια.
Ἀνόσιος ἐστήθηκε χορός
μᾶς πήρανε παιδί μου τὰ καταφρόνια.

Μὲ τοὺς σκοπούς της τοὺς βεβήλους
μιὰ ψεύτικη μᾶς κυβερνάει νομοτάγεια.
ἐρρίχτηκαν στοὺς σκύλους
τὰ ιερὰ καὶ τ' ἄγια.

— Απὸ παντοῦ μᾶς κύκλωσεν ἡ χλεύη.
Νόμοι, Συντάγματα, σωπάσαν δλα.
Στὶς γωνιές τῶν δρόμων παραμονεύει
τοῦ Καραθανάση ἡ πιστόλα.

Νοθέψαν τῆς φυλῆς τὴν ιστορία
καὶ στριγγό ξεσπά τὸ γέλιο ἀπ' τοὺς γείτονες.
Οἱ ἐπίσημοι, γενήκανε μαφία
καὶ οἱ Λήσταρχοι Ἀριστογείτονες.

Τῶν ἀξιῶν γκρεμίστη ὁ ρυθμὸς
κι' ὁ βιορκός τῶν παθῶν ἀναταράχτη.
Νόμος ύπερτατος, ὁ σκοτωμὸς
καὶ φωτιά καὶ στάχτη.

Ντροπιασμένη μαράζιασεν ἡ σκέψη:
καὶ τὸ λόγο πῆραν τ' ἄρματα.
Ἀνυψώθηκαν σ' ἀξίες κ' ἔχουν θερριέψη
τῆς φυλῆς τὰ καθάρματα.

Παιγνίδι θλιβερὸ δ Κυβερνήτης.
ο ληστής, θρυλικός ἀπελάτης.
ἡρωας ἐθνικός, κάθε κοπρίτης.
ἔχασε ἡ ζωὴ τὸ νόημά της.

— Ανόσιος ἐστήθηκε χορός
καὶ μᾶς πήραν γυέ μου τὰ καταφρόνια.
“Ω! νά μπορούσα νάμουνα νεκρός
μ' ἀφαρμάκωτα τὰ ὑστερά μου χρόνια....

ΗΘΙΚΟΡΥΘΜΙΚΟΣ ΦΟΥΤΜΠΩΛΙΣΜΟΣ

Χρηματικαὶ δωρεαὶ χρησιμοποιούμεναι εἰς θεαματικὰς
ἀπολαύσεις τῶν ὄρφανῶν.

Γελοιογραφίες
ΜΙΛΤΗ ΣΚΕΒΑ

Τὸ σχέδιον τοῦ ἐβδομαδιαίου λα-
χείου τὸ δόποιον θὰ κυκλοφορήσῃ
ἐπὶ τῆς δημαρχίας τοῦ κ. Λόντου. Οἱ
ἀναγνῶσται μᾶς ἀποκόπτοντες τὸ
παρόν θὰ ἔχουν τὴν πιθανότητα νά
συμμετάσχουν εἰς τὴν πρώτην κλή-
ρωσιν.

ΘΥΜΑΤΑ ΑΒΛΕΨΙΑΣ

Ἐφημερίς τοῦ λαϊκοῦ κόμμα-
τος, ἐπεσε προχθές θύμα δασυ-
χωρήτου ἀβλεψίας τῶν στοιχει-
οθετῶν της, ἀσφαλῶς.

Τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι ὅτι θύμα
ταυτοχρόνως ἐγένετο καὶ ὁ κ.
Νομάρχης.

Διότι ἀντὶ νὰ γραφῇ ὅτι «ὁ
κ. Νομάρχης μὲ τὴν διακρίνου-
σαν αὐτὸν ίκανότητα ἐτακτο-
ποίησε ύπόθεσίν τινα διαφωνίας
μεταξὺ λεμβούχων καὶ ἐμπό-
ρου» ἐγράφῃ: «ἐκανοποίησεν ύ-
πόθεσιν τινὰ κτλ.»

Οὐδεὶς βεβαίως καλῆς πλ-
στεως ἀναγγώστης ἔδωκε ση-
μασίαν εἰς τὰ περὶ «κακοποιή-
σεως ύποθέσεως» δεδομένου ὅτι
ὁ κ. Νομάρχης μόνον τὴν Ἀλή-
θειαν κακοποιεῖ, ή δὲ ἀλήθεια
δὲν ἀποτελεῖ ύπόθεσίν ἀξίαν
λόγου, ύπό δὲ οἰασδήποτε συνθή-
κας καὶ ἀν παρουσιάζεται.

ΣΤΑ ΣΙΓΟΥΡΑ

Γιὰ νὰ μὴ τὸ μετανοιώνω
κ' ὑστερα χτυπῶ τὴν κόκκα
ἔνα μέσο ύπάρχει μόνο:

Παίρνω ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΦΛΟΚΑ
(Κατάστημα Σοφοκλῆ Τσιβόγλου)

ΤΥΠΟΙΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
“ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ”